

Til D. 7. og 8. Af de for Finansaaret 1893—94 henholdsvis til Erhvervelse af Bygninger i Nærheden af Ribe Domkirke samt til Regulering af Bladsen omkring Domkirken og til Anbringelse af Stilladser ved Ribe Domkirke samt til Anstiftelse af Munkesten til Undermuring af forskellige Partier af Domkirken bevilgede Beløb, 115,000 Kr. og 35,000 Kr., af hvilke Bevillinger 30,668 Kr. 68 Ø. af den førstnævnte Bevilling og det hele Beløb af den anden genbevilgedes ved Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1894—95, som i det sidstnævnte Finansaar til Anvendelse henholdsvis 22,725 Kr. 43 Ø. og 32,389 Kr. 28 Ø. Da de tiloversblevne Beløb henholdsvis 7,943 Kr. 25 Ø. og 2,610 Kr. 72 Ø. dels ere komne dels ville komme til Udbetaling i indværende Finansaar, søges de genbevilgede.

Til D. 9 og 10. For Finansaaret 1887—88 var bevilget 1,530 Kr. til Tilvejebringelsen af Afbildninger i Ustryk af Figurgrupperne paa Dronning Christines Altertable i Odense og som Fortættelse af denne Bevilling blev der derefter for hvert af Finansaarene 1888—89, 1889—90, 1890—91, 1891—92 og 1892—93 endvidere bevilget 3,000 Kr., altsaa i alt 15,000 Kr., til Udgivelse af Afbildninger i Ustryk af Altertavler fra den senere Middelalder (se Anmærkningerne til Forslag til Lov om Tillægsbevilling for 1894—95, Rigsdagsstidenden 1894—95 Tillæg A. Sp. 2825—26 og Tillæg B. Sp. 1441—42). Ved Lov om Tillægsbevilling for afdøde Finansaar blev den hidtil anvendte Del af disse tvende Beløb, i alt 13,435 Kr. 65 Ø. genbevilget, og deraf er i Finansaaret 1894—95 kommet til Udbetaling 7,500 Kr., saaledes at der til Rest af Bevillingen er 5,935 Kr. 65 Ø. Det meget omfattende Arbejde, hvis Udførelse har været forberedt siden 1887, er nu afsluttet og vil blive forelagt Offentligheden i den nærmeste Tid, men det har ved Bærteis Afslutning vist sig, at der har fundet en ikke ubetydelig Overskridelse af Bevillingen Sted, uagtet Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet har gjort saa store Besparelser som muligt, naar den oprindelig lagte Plan skulde gennemføres, og navnlig har været nødt til at lade dette enestaaende og meget kostbare Værk udkomme i en meget tarvelig ydre Udstyrelse. Overskridelsen andrager herefter 2,202 Kr., hvilket Beløb man herved stiller Forslag om at bevilge tilligemed Resten af Bevillingerne for de foregaaende Aar, altsaa i alt 8,137 Kr. 65 Ø.

Til D. 11. Efter at det militære Højtidsoffer fra Garnisonen i Viborg, der siden denne By blev Garnisonsby har været henlagt til Domsognet der i Byen, i en Aarrække havde været opbehaaret alene af Sognepræsten ved Domkirken med $\frac{2}{3}$ og af den residerende Kapellan sammesteds med $\frac{1}{3}$ i Genhold til tvende Skrivelser fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet af 26de Oktober 1866 og 4de September 1867, ved hvilket det vel sloges fast, at det nævnte Højtidsoffer tilkommer samtlige offerberettigede Embedsmænd ved Kirken, men samtidigt udtaltes, at der, saalænge Kantoren og Kateketen ikke gjorde noget Krav paa Andel deri, ikke fandtes Anledning til at træffe Bestemmelse derved, blev der, da den nuværende Kantor ved Domkirken, Meldal, i 1884 var bestillet i sin Tjeneste, fra hans Side i 1885 rejst Krav paa Andel deri ved et Andragende til førstnævnte Ministerium, og efter Forslag af den daværende, senere afdøde Sognepræst ved Domkirken Stiftsprovst Sørensen om, at bemeldte Offer, der andrager c. 330 Kr. aarlig, for Fremtiden maatte deles mellem Sognepræsten, den residerende Kapellan og Kordegnen efter Forholdet $\frac{9}{18}$, $\frac{5}{18}$ og $\frac{4}{18}$, blev det efter forudgaaet Brevveksling med Biskoppen og vedkommende geistlige Embedsmænd bifaldet ved Skrivelse fra Ministeriet til Biskoppen over Viborg Stift af 25de Marts 1891, at bemeldte Offer fra Januar Aarstal s. A. deltes paa foranførte Maade.

Kantor Meldal fandt sig imidlertid brøstholden ved først at erholde sin Offerandel fra det nævnte Tidspunkt, og han ansøgte derfor med Paaberaabelse af, at Billighed talte for, at han ikke kom til at lide et økonomisk Tab ved, at Sagens Afgørelse var trukket saa langt ud, Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om at maatte erholde en passende Erstatning for dette Tab, beregnet til 73 Kr. aarlig fra 1ste Juli 1885 til 31te December 1890, eller med et rundt Tal 400 Kr. I Anledning af dette Andragende lod bemeldte Ministerium ved Skrivelse af 14de Januar 1892 gennem Biskoppen Andrageren tilkendegive, at det ikke saa sig i Stand til at yde ham den ansøgte Godtgørelse eller til ved sin Resolution at tillægge ham Erstatning i den nævnte Anledning, hvorfor Kantor Meldal henvendte sig til Rigsdagens Folketing, der i Samlingen 1891—